

Nieuwsbrief PS Updates

Nummer 11, 2021

Redactie: Mr. H. Vorsselman, mr. drs. I. van der Zalm, mr. Y. Bosschaart en J. Stulp.

INHOUDSOPGAVE

Hoge Raad

[Hoge Raad, ECLI:NL:PHR:2021:230](#) 09-03-2021

Hof

[Gerechtshof 's-Hertogenbosch, ECLI:NL:GHSHE:2021:680](#) 09-03-2021

[Gerechtshof Amsterdam, ECLI:NL:GHAMS:2021:634](#) 19-02-2021

Rechtbank

[Rechtbank Amsterdam, ECLI:NL:RBAMS:2021:909](#) 08-03-2021

[Rechtbank Amsterdam, ECLI:NL:RBAMS:2021:878](#) 05-03-2021

[Rechtbank Amsterdam, ECLI:NL:RBAMS:2021:879](#) 05-03-2021

[Rechtbank Zeeland-West-Brabant, ECLI:NL:RBZWB:2021:968](#) 05-03-2021

[Rechtbank Overijssel, ECLI:NL:RBOVE:2021:995](#) 05-03-2021

[Rechtbank Noord-Holland, ECLI:NL:RBNHO:2021:1797](#) 04-03-2021

[Rechtbank Overijssel, ECLI:NL:RBOVE:2021:993](#) 03-03-2021

[Rechtbank Amsterdam, ECLI:NL:RBAMS:2021:709](#) 02-03-2021

[Rechtbank Zeeland-West-Brabant, ECLI:NL:RBZWB:2021:1091](#) 22-02-2021

[Rechtbank Amsterdam, ECLI:NL:RBAMS:2021:865](#) 18-02-2021

[Rechtbank Noord-Holland, ECLI:NL:RBNHO:2021:1833](#) 17-02-2021

[Rechtbank Rotterdam, ECLI:NL:RBROT:2020:13044](#) 21-12-2020

Annotatie

[Begrip ‘bestuurder’ in de zin van de WAM verduidelijkt.](#)

mr. F.F. van Dalsen

ANNOTATIE

Begrip ‘bestuurder’ in de zin van de WAM verduidelijkt.

mr. F.F. van Dalsen

Bestuurder in de zin van de WAM is de persoon die ‘daadwerkelijk en zelfstandig de bedieningsorganen van het voertuig hanteert en aldus de voortbeweging, richting en snelheid van het voertuig bepaalt’, aldus de rechtbank Noord-Nederland. Dat betekent dat diegene die achter het stuur van een voertuig zit niet per definitie bestuurder in de zin van de WAM hoeft te zijn. Deze definitie is van belang voor de vraag of de uitsluiting ex artikel 4 lid 1 WAM aan iemand kan worden tegengeworpen.

1. Discussie over dekking

Verzoeker rijdt in een (bestel)bus van zijn voetbalvereniging. Hij heeft eerder die dag verdovende middelen gebruikt. Drie passagiers rijden met hem mee. Op enig moment trekt een van de passagiers aan de handrem. Hierdoor blokkeren de achterwielen van de bus. De bus gaat tollen en komt in botsing met een pilaar. Verzoeker loopt hierdoor ernstig (hersen)letsel op.

De WAM-verzekeraar van de bus is REAAL. Daarnaast was aanvullend een Schadeverzekering Inzittenden (hierna: SVI) bij REAAL afgesloten.

In deze procedure vordert verzoeker (de bestuurder van de bus) primair een verklaring voor recht dat REAAL volledig aansprakelijk is voor de schade die hij als gevolg van het verkeersongeval heeft geleden en nog zal lijden. Subsidiair vordert hij – voor zover REAAL niet volledig aansprakelijk is – een verklaring voor recht in welke mate (percentage) REAAL dan wel aansprakelijk is.

In dit kader wordt zowel de SVI als de WAM als grondslag voor vergoeding van de schade aangedragen in deelgeschil. In deelgeschil gaat de rechter alleen in op de WAM omdat de dekkingsvraag ten aanzien van de SVI zich niet leent voor deelgeschil.

Aansprakelijkheid op grond van de WAM?

REAAL is van mening dat zij niet aansprakelijk is op grond van de WAM en de van toepassing zijnde polisvoorwaarden. Op grond artikel 4 lid 1 WAM is REAAL niet gehouden de schade te vergoeden van de bestuurder van het motorvoertuig dat het ongeval heeft veroorzaakt. Ook de van toepassing zijnde polisvoorwaarden (art. 24) sluiten een dergelijke vergoeding uit, aldus REAAL. REAAL stelt – kort gezegd – dat verzoeker de feitelijke bestuurder van de bus was in de zin van de WAM, zelfs als hij dat in juridische zin niet meer was door het aantrekken van de handrem door een van de passagiers. Zelfs wanneer een bestuurder geen enkel verwijt kan worden gemaakt van het schadeveroorzakende voorval, blijft de uitsluiting van artikel 4 lid 1 WAM gelden, aldus REAAL.

Verzoeker stelt dat artikel 4 lid 1 WAM niet van toepassing is. Hij voert aan dat hij ten tijde van het ongeval weliswaar achter het stuur van de bus zat, maar dat hij feitelijk niet meer als bestuurder van de bus in de zin van de WAM kan worden aangemerkt, omdat diegene die aan de handrem trok, zich op dat moment als bestuurder van de bus gedroeg.

2. Bestuurder in de zin van de WAM

Voor ieder voertuig dat in Europa is gestald, geldt een verzekeringsplicht. Met deze plicht is beoogd slachtoffers in het verkeer te beschermen. In Nederland is deze plicht neergelegd in de Wet aansprakelijkheidsverzekering motorrijtuigen (WAM).

Slachtoffers van verkeersongevallen kunnen aanspraak maken op vergoeding van de schade op de WAM-verzekering van het voertuig dat de schade heeft veroorzaakt. Dit geldt niet voor de bestuurder van het verzekerde voertuig. De bestuurder die het ongeval heeft veroorzaakt, kan geen aanspraak maken op de WAM-verzekering om zijn eigen schade vergoed te krijgen. Deze ‘uitsluiting’ volgt uit artikel 4 lid 1 WAM.

Bestuurder in de zin van de WAM?

Wat onder ‘bestuurder’ in de zin van de WAM moet worden verstaan is niet duidelijk. Het begrip ‘bestuurder’ wordt in de WAM niet nader omschreven. In de Wegenverkeerswet (WVW) wordt een ‘bestuurder’ omschreven als ‘de persoon die een motorvoertuig bestuurt’. Het Benelux Gerechtshof heeft overwogen dat onder ‘bestuurder’ in de zin van de WAM dient te worden verstaan ‘hij die het voertuig werkelijk en zelfstandig bestuurt en aldus in feite verantwoordelijk is voor het sturen’ (BenGH 8 december 1994, ECLI:NL:XX:1994:AD6481, NJ 1995/529; VR 1995/114 (*Assurance-Liegeoise/Adam*)).

3. Uitspraak van rechtbank Noord-Nederland van 22 oktober 2020

De vraag die de rechtbank dient te beantwoorden is of verzoeker als bestuurder in de zin van

de WAM kan worden aangemerkt. Als dat zo is, dan hoeft REAAL als WAM-verzekeraar van de bus de schade van verzoeker niet te vergoeden. De rechtbank oordeelt dat verzoeker *niet* als bestuurder in de zin van de WAM kan worden aangemerkt. Zij legt daaraan het volgende ten grondslag.

Allereerst geeft de rechtbank een definitie van het begrip 'bestuurder' in de zin van de WAM. Zij kijkt daarbij naar de definitie van 'bestuurder' in de WVV en de definitie die het Benelux Gerechtshof aan 'bestuurder' heeft gegeven in eerdere uitspraken (zie hierboven). De rechtbank oordeelt dat een bestuurder in de zin van de WAM is 'de persoon die daadwerkelijk en zelfstandig de bedieningsorganen van het voertuig hanteert en aldus de voortbeweging, richting en snelheid van het voertuig bepaalt'.

Vervolgens bekijkt de rechtbank of verzoeker aan dit criterium voldoet. Vast staat dat verzoeker ten tijde van het ongeval achter het stuur zat en dat door het aantrekken van de handrem de voortbeweging, rijrichting en snelheid van de bus werden beïnvloed. Naar het oordeel van de rechtbank heeft deze handeling tot gevolg dat verzoeker vanaf dat moment niet meer in staat was om zelf de auto feitelijk nog te besturen. REAAL heeft niet aangetoond dat dit anders was. Verzoeker is daarom, vanaf het moment van het aantrekken van de handrem, zijn hoedanigheid van bestuurder verloren. Verzoeker kan dus in dit geval niet als bestuurder worden aangemerkt. REAAL kan de uitsluiting, zoals volgt uit de WAM en uit de polisvoorwaarden, niet aan verzoeker tegenwerpen. REAAL dient als WAM-verzekeraar van de bus de schade van verzoeker te vergoeden.

4. Commentaar

In eerdere rechtspraak is geconcludeerd dat de uitsluiting niet kan worden ingeroepen tegen de 'niet aansprakelijke, schade lijdende bestuurder van het motorrijtuig dat het ongeval veroorzaakt', aldus het Benelux Gerechtshof (BenGH 8 december 1994, ECLI:NL:XX:1994:AD6481, r.o. 27, NJ 1995/529; VR 1995/114 (*Assurance-Liegeoise/Adam*)). Hierbij kan gedacht worden aan situaties waarin een passagier plotseling een ruk aan het stuur heeft gegeven, met een krant plotseling de bestuurder het uitzicht heeft ontnomen of een meegenomen lifter, die een ontsnapte misdadiger blijkt te zijn, met zijn pistool een automobilist dwingt een politieauto te rammen in een poging door een blokkade te breken (zie F.J. Blees, *Vrb.* 1995, p. 27, en ECLI:NL:XX:1994:AD6481, NJ 1995/529, m.nt. M.M. Mendel). Het Benelux Gerechtshof heeft hiermee dus een uitzondering op de uitsluiting geformuleerd.

De rechtbank Noord-Nederland zoekt de oplossing in het nader invullen van het begrip 'bestuurder'. Een bestuurder in de zin van de WAM is 'de persoon die daadwerkelijk en zelfstandig de bedieningsorganen van het voertuig hanteert en aldus de voortbeweging,

richting en snelheid van het voertuig bepaalt'. De rechtbank Noord-Nederland kiest dus voor een materiële invulling van het begrip 'bestuurder' om te beoordelen of de uitsluiting van toepassing is, waar het Benelux Gerechtshof vooral een uitzondering op de uitsluiting heeft geformuleerd.

Zou de rechtbank Noord-Nederland de lijn van het Benelux Gerechtshof hebben gevolgd dan zou verzoeker (wel) als bestuurder zijn aangemerkt (namelijk de 'niet aansprakelijke, schade lijdende bestuurder'). In dat geval zou sprake zijn geweest van een uitzondering op de uitsluiting. Beide methoden leiden dus tot dezelfde uitkomst, maar de route is anders.

De rechtbank Noord-Nederland heeft gekozen voor een materiële benadering. Mijns inziens had het echter veel meer voor de hand gelegen dat de rechtbank de route van het Benelux Gerechtshof had gevolgd door aan te nemen dat verzoeker wel bestuurder was, maar dat de omstandigheden rechtvaardigen dat een uitzondering op de uitsluiting op zijn plaats is. Onderhavige kwestie lijkt namelijk op de plotselinge ruk aan het stuur, of de krant voor het gezicht, die belemmeren dat de bestuurder zijn functie adequaat vervult.

De uitspraak is in lijn met het doel van de WAM, namelijk de bescherming van verkeersslachtoffers. In dit geval valt daar ook de bestuurder onder (die uiteindelijk toch geen bestuurder blijkt te zijn). In onderhavige zaak is vast komen te staan dat verzoeker het ongeval niet had kunnen voorkomen. Ook is niet vast komen te staan dat het middelengebruik heeft bijgedragen aan het ongeval. Ik denk dat het oordeel van de rechtbank niet hetzelfde zou zijn geweest als wel vast was komen te staan dat verzoeker nog wel had kunnen ingrijpen, maar dit niet heeft gedaan als gevolg van het middelengebruik. Zou de rechtbank in dat geval (ook) hebben gekozen voor een materiële benadering, dan zou verzoeker wel als bestuurder in de zin van de WAM zijn aangemerkt. Doordat hij nog had kunnen ingrijpen, had hij de auto kort gezegd feitelijk nog kunnen besturen.

Het gegeven dat in onderhavige zaak vast is komen te staan dat verzoeker het ongeval niet had kunnen voorkomen pleit mijns inziens juist voor de route van het Benelux Gerechtshof in plaats van voor de materiële benadering, waar de rechtbank Noord-Nederland voor heeft gekozen.

RECHTSPRAAK

Eenzijdig verkeersongeval. Causaal verband tussen ongeval en klachten. Verlies arbeidsvermogen. Ontvangen beëindigingsvergoeding van werkgever en verzekeringsuitkering; voordeelstoerekening artikel 6:100 BW?

Letselschadezaak. Juridisch causaal verband tussen ongeval en klachten/beperkingen. Verwijzing schadestaatprocedure. Causaal verband tussen ongeval en rugklachten; niet tussen ongeval en heupklachten. Verlies arbeidsvermogen. Ontvangen beëindigingsvergoeding van werkgever en verzekeringsuitkering, voordeelstoerekening artikel 6:100 BW? De beëindigingsvergoeding als zodanig komt naar het oordeel van de rechtbank niet in aanmerking voor verrekening op grond van artikel 6:100 BW. Eiser heeft tijdens de mondelinge behandeling namelijk verklaard dat zijn dienstverband bij Boerenbond is beëindigd omdat hij een beleidsmatig verschil van inzicht had met de eigenaar van Boerenbond. De beëindigingsvergoeding vindt dus niet zijn oorzaak in het ongeval. Eiser heeft de stelling van gedaagde dat de verzekeringsuitkering van Nationale Nederlanden van € 9.300 strekt tot vergoeding van dezelfde (inkomens)schade die gedaagde dient te vergoeden, niet betwist. De rechtbank zal daarvan dan ook uitgaan. Nu niet in geschil is dat de betreffende ongevalleninzittendenverzekering (OIV) een sommenverzekering is en gedaagde onweersproken heeft gesteld dat deze door Boerenbond is afgesloten, waarbij Boerenbond ook de premies heeft voldaan, acht de rechtbank het redelijk dat de uitkering wordt verrekend met de schade die gedaagde in verband met de arbeidsongeschiktheid van eiser zal moeten betalen.

Instantie: Rechtbank Noord-Holland

Datum uitspraak: 17-02-2021

ECLI: ECLI:NL:RBNHO:2021:1833

Zaaknummer: C/15/300493 / HA ZA 20-159

Rechters: J. Blokland, S.M. Auwerda en J. van der Kluit

Advocaten: E.H.J.M. Dohmen en J. Streefkerk

Wetsartikelen: 6:100 BW, 3:303 BW en 6:101 BW

RECHTSPRAAK

Beslissing na terugverwijzing door Hoge Raad. Vergoeding immateriële schade.

Bij beschikking van 18 december 2020 heeft de Hoge Raad de beschikking van 25 juni 2020 van deze rechtbank vernietigd en het geding terugverwezen naar deze rechtbank ter verdere behandeling en beslissing. Blijkens de overwegingen uit de beschikking van de Hoge Raad had de rechtbank de klacht van betrokkene, dat de psychiater niet had mogen overgaan tot verplichte toediening van medicatie, omdat betrokkene wilsbekwaam was en zich daartegen had verzet, en er in dit geval geen sprake was van een acuut levensgevaar voor hemzelf dan wel ernstig nadeel voor een ander, moeten beoordelen. De rechtbank is van oordeel dat er, gelet op artikel 2:1 lid 6 onder b Wvggz en artikel 8:9 lid 4 onder b Wvggz, destijds geen wettelijke grondslag bestond voor het toepassen van verplichte zorg anders dan strekkende tot opname in een accommodatie. Dit betekent dat de psychiater op dat moment dan ook niet kon overgaan tot het verplicht toedienen van depotmedicatie. De rechtbank is van oordeel dat de rechtbank de klacht van verzoeker bij beschikking van 25 juni 2020 gegrond had behoren te verklaren. Naar het oordeel van de rechtbank is het door betrokkene subsidiair gevraagde bedrag van € 100 als vergoeding voor de door hem als gevolg van schending van de artikel 2:1 lid 6 Wvggz en artikel 8:9 lid 4 Wvggz geleden immateriële schade in het onderhavige geval redelijk en billijk.

Instantie: Rechtbank Zeeland-West-Brabant

Datum uitspraak: 22-02-2021

ECLI: ECLI:NL:RBZWB:2021:1091

Zaaknummer: C/02/380926 FA RK 21/11

Rechters: Van Dun Van Dun

Advocaten: Schreurs, A.P.G.M. A.P.G.M. Schreurs

Wetsartikelen: 8:9 Wvggz, 2:1 Wvggz, 10:11 Wvggz, 10:7 Wvggz en 10:3 Wvggz

RECHTSPRAAK

Twee gebeurtenissen die mogelijk PTSS hebben veroorzaakt. Deskundigenbericht nodig. Geen IWMD-vraagstelling.

Werkgeversaansprakelijkheid. Arbeidsgerelateerde PTSS. Verzoeker is werkzaam geweest bij SIG. SIG is een organisatie die begeleiding bij wonen aanbiedt voor mensen met een beperking. SIG biedt een levensbrede en levenslange begeleiding. Tijdens het dienstverband van verzoeker heeft een van de bewoners (hierna: de bewoner) van SIG de diagnose leverkanker gekregen. De 75-jarige is tot haar dood bij SIG blijven wonen. Verzoeker heeft haar in deze periode verzorgd. Tijdens zijn werkzaamheden bij SIG is de bewoner respectloos behandeld. Verzoeker is er getuige van geweest dat de bewoner zwart moest spugen. Dit was een week voor haar overlijden. Dit incident heeft verzoeker zeer aangegrepen. Voorts heeft verzoeker het gesprek tussen hem en zijn leidinggevende en de clustermanager als zeer vervelend ervaren omdat hij zich onveilig en geïntimideerd voelde. Na doorverwijzing door zijn huisarts heeft een EMDR-therapeute vastgesteld dat verzoeker kampt met PTSS veroorzaakt door een dubbel trauma:

1. de respectloze wijze waarop de bewoner is behandeld en haar spugen;
2. het nare gesprek met de leidinggevende en de clustermanager.

Volgens de medisch adviseur van verzoeker kampt verzoeker met een arbeidsgerelateerde PTSS. Daarnaast zijn er ook niet-werkgerelateerde factoren waarmee volgens de medisch adviseur rekening moet worden gehouden. De medisch adviseur heeft geadviseerd een psychiatrische expertise te gelasten. Benoemen deskundige psychiater. Aan deze deskundige wordt niet de IWMD-vraagstelling voorgelegd aangezien verzoeker twee momenten aanvoert die zijn medische problemen kunnen hebben veroorzaakt. Daarom aangesloten bij vragen verwerende partij.

Instantie: Rechtbank Noord-Holland

Datum uitspraak: 04-03-2021

ECLI: ECLI:NL:RBNHO:2021:1797

Zaaknummer: C/15/304420 / HA RK 20-120

Rechters: L.J. Saarloos

Advocaten: E.A. Bootsma en H.J. Amsing

Wetsartikelen: 7:658 BW, 202 Rv en 3:303 BW

RECHTSPRAAK

Hoge mate van schuld aan dodelijk ongeval. Daarnaast verlaten plaats ongeval, meermalen. Vordering nabestaanden volledig toegewezen, elk € 17.500 vanwege shockschade.

Strafrecht. Veroordeling voor artikel 6 Wegenverkeerswet 1994. Hoogst onoplettend, onvoorzichtig en onachtzaam gereden onder invloed van alcohol en drugs: hoge mate van schuld aan dodelijk ongeval. Daarnaast verlaten plaats ongeval, meermalen. Vordering nabestaanden volledig toegewezen, elk € 17.500 vanwege shockschade.

Instantie: Gerechtshof 's-Hertogenbosch

Datum uitspraak: 09-03-2021

ECLI: ECLI:NL:GHSHE:2021:680

Zaaknummer: 20-003668-19

Rechters: W.E.C.A. Valkenburg, G.J. Schiffers en N.I.B.M. Buljevic

Wetsartikelen: 6 WVV, 36f Sr, 8 WVV, 54 RVV, 5 WVV, 7 WVV, 164 WVV, 6:106 BW, 179 WVV, 175 WVV en 176 WVV

RECHTSPRAAK

Advocaat-generaal wijdt algemene beschouwingen aan de bewijsregels die de vordering van benadeelde partijen beheersen. Klachten over niet-toewijzing van shockschade.

Strafrecht. Conclusie advocaat-generaal. Moord op broer van kroongetuige in Marengo-proces. Advocaat-generaal wijdt algemene beschouwingen aan de bewijsregels die de vordering van benadeelde partijen beheersen. Bewijsregels civiel recht. Klachten over niet-toewijzing van shockschade. *Taxibus*-arrest.

Instantie: Hoge Raad

Datum uitspraak: 09-03-2021

ECLI: ECLI:NL:PHR:2021:230

Zaaknummer: 19/05920

Rechters: D.J.C. Aben

Wetsartikelen: 36f Sr, 26 WWM, 13 WWM, 27 WWM, 6:107 BW, 6:108 BW, 149 Rv, 150 Rv, 139 Rv, 6:106 BW en 6:95 BW

RECHTSPRAAK

Situatie als bedoeld in artikel 18 van de GOMA hier niet aan de orde. Verzoekster wordt belast met het voorschot.

Voorlopig deskundigenbericht. Medische aansprakelijkheid. Complicaties na operatie. Onzorgvuldig medisch handelen? Situatie als bedoeld in artikel 18 van de GOMA hier niet aan de orde. Ingevolge de hoofdregel van artikel 195 Rv dient de verzoekende partij het voorschot voor de kosten van de deskundige te betalen. Niet valt in te zien waarom de bepalingen uit de GOMA, die zijn geschreven voor de buitengerechtelijke behandeling van medische aansprakelijkheidszaken, in een gerechtelijke procedure zouden prevaleren boven de wettelijke bepalingen van Burgerlijke Rechtsvordering. Bovendien is van een situatie waar aanbeveling 18 van de GOMA op ziet geen sprake. Verzoekster wordt belast met het voorschot.

Instantie: Rechtbank Amsterdam

Datum uitspraak: 18-02-2021

ECLI: ECLI:NL:RBAMS:2021:865

Zaaknummer: C/13/691039 / HA RK 20-284

Rechters: P.J. van Eekeren

Advocaten: J.A.C. Bruin en M.S.E. van Beurden

Wetsartikelen: 18 GOMA, 202 Rv, 195 Rv en 205 Rv

RECHTSPRAAK

Uitlatingen tijdens interview leveren onder de gegeven omstandigheden geen onrechtmatige daad op.

Instantie: Rechtbank Overijssel

Datum uitspraak: 03-03-2021

ECLI: ECLI:NL:RBOVE:2021:993

Zaaknummer: C/o8/235237 / HA ZA 19-329

Rechters: T.R. Hidma, J.N. Bartels en E.C. Rozeboom

Advocaten: A. Hashem Jawaheri en W.E.M. Klostermann

Wetsartikelen: 10 EVRM, 6:162 BW en 8 EVRM

RECHTSPRAAK

Naar het voorlopig oordeel van de voorzieningenrechter volgt uit de gestelde feiten en omstandigheden niet dat sprake is van een dreiging van actueel en toekomstig onrechtmatig handelen door gedaagde. Persoonlijke levenssfeer.

Eiser vordert een contact- en gebiedsverbod. Naar het voorlopig oordeel van de voorzieningenrechter volgt uit de gestelde feiten en omstandigheden niet dat sprake is van een dreiging van actueel en toekomstig onrechtmatig handelen door gedaagde. Eiser heeft niet onderbouwd dat sprake is van een dusdanig (ontoelaatbare) inbreuk op zijn persoonlijke levenssfeer dat het opleggen van een contact- en gebiedsverbod gerechtvaardigd is. Tussen partijen is al maanden geen contact meer. Vordering afgewezen.

Instantie: Rechtbank Overijssel

Datum uitspraak: 05-03-2021

ECLI: ECLI:NL:RBOVE:2021:995

Zaaknummer: C/08/261199 / KG ZA 21-26

Rechters: Bottenberg-van Ommeren, H. H. Bottenberg-van Ommeren

Advocaten: Linden, M.H. van der M.H. van der Linden en Rot, A. aan het A. aan het Rot

Wetsartikelen:

RECHTSPRAAK

***Beroep tegen crisismaatregel burgemeester. Schending van de wet.
Schadevergoeding.***

Instantie: Rechtbank Rotterdam

Datum uitspraak: 21-12-2020

ECLI: ECLI:NL:RBROT:2020:13044

Zaaknummer: C/10/607143 / FA RK 20-8515

Rechters: H.I. Kernkamp-Maathuis

Advocaten: J.A. Smits

Wetsartikelen: 7:6 Wvggz, 10:12 Wvggz, 7:1 Wvggz en 7:3 Wvggz

RECHTSPRAAK

Strafrecht. Doodslag. Affectieschade ouders (€ 17.500 en € 20.000) en stiefmoeder (€ 17.500); broer niet. Geen shockschade. Eigen schuld, vermindering schadeposten met 50%.

Instantie: Rechtbank Amsterdam

Datum uitspraak: 08-03-2021

ECLI: ECLI:NL:RBAMS:2021:909

Zaaknummer: 13/665288-19 (Promis)

Rechters: R.A. Sipkens, C.M. Degenaar en M. Snijders Blok-Nijenstein

Advocaten: S. Koster

Wetsartikelen: 6:101 BW, 6:106 BW, 6:108 BW, 6:95 BW, 36f Sr en 287 Sr

RECHTSPRAAK

Strafrecht. Doodslag. Smartengeld (€ 40.000).

Instantie: Gerechtshof Amsterdam

Datum uitspraak: 19-02-2021

ECLI: ECLI:NL:GHAMS:2021:634

Zaaknummer: 23-001324-20

Rechters: R.D. van Heffen, M.J.A. Duker en H. Sytema

Wetsartikelen: 422 Sv en 38z Sr

RECHTSPRAAK

Strafrecht. Misbruik en mishandeling 7-jarig meisje. Smartengeld (€ 10.000).

Instantie: Rechtbank Zeeland-West-Brabant

Datum uitspraak: 05-03-2021

ECLI: ECLI:NL:RBZWB:2021:968

Zaaknummer: 02/282554-19

Rechters: Los Los, Goedegebuur en Koelewijn Koelewijn

Advocaten: Rooijen, J. van J. van Rooijen en Verpaalen, N.M.E. N.M.E. Verpaalen

Wetsartikelen: 6:106 BW, 36f Sr, 244 Sr, 300 Sr en 304 Sr

RECHTSPRAAK

Strafrecht. Medeplichtigheid aan doodslag. Vergoeding affectieschade moeder (€ 20.000), vader (€ 15.000) en zoon (€ 20.000) van het slachtoffer. Geen shockschade.

Instantie: Rechtbank Amsterdam

Datum uitspraak: 05-03-2021

ECLI: ECLI:NL:RBAMS:2021:879

Zaaknummer: 13/730011-19

Rechters: N.J. Koene, G.H. Marcus en M. Vaandrager

Advocaten: E.G.S. Roethof en C. Sent

Wetsartikelen: 6:106 BW, 6:108 BW, 36f Sr, 63 Sr en 287 Sr

RECHTSPRAAK

Strafrecht. Doodslag. Vergoeding affectieschade moeder (€ 20.000), vader (€ 15.000) en zoon (€ 20.000) van het slachtoffer. Geen shockschade.

Instantie: Rechtbank Amsterdam

Datum uitspraak: 05-03-2021

ECLI: ECLI:NL:RBAMS:2021:878

Zaaknummer: 13/728083-19

Rechters: N.J. Koene, G.H. Marcus en M. Vaandrager

Advocaten: G.N. Weski en C. Sent

Wetsartikelen: 6:106 BW, 6:108 BW, 36f Sr, 63 Sr en 287 Sr

RECHTSPRAAK

Huurder gevolgd in standpunt dat reële kans op gezondheidsschade wordt gelopen bij de aanwezigheid van een loodgehalte van 9,3 microgram per liter water. Sprake van gebrek; artikel 7:204 BW. Vordering tot huurprijsvermindering toegewezen. Vorderingen tot vergoeding van de kosten van de aangeschafte flessen leidingwater en immateriële schade afgewezen.

Huurder gevolgd in standpunt dat reële kans op gezondheidsschade wordt gelopen bij de aanwezigheid van een loodgehalte van 9,3 microgram per liter water. Sprake van gebrek in de zin van artikel 7:204 BW. Vordering tot huurprijsvermindering toegewezen. Eiseres vordert immateriële schadevergoeding ter compensatie van de stress en onzekerheid die eiseres heeft gehad over de invloed van het loodgehalte in het drinkwater op de gezondheid en ontwikkeling van haar kinderen. Vorderingen tot vergoeding van de kosten van de aangeschafte flessen leidingwater en immateriële schade afgewezen.

Instantie: Rechtbank Amsterdam

Datum uitspraak: 02-03-2021

ECLI: ECLI:NL:RBAMS:2021:709

Zaaknummer: 8731105 CV EXPL 20-15711

Rechters: B. Brokkaar

Advocaten: Alspeer, J.P. J.P. Alspeer en Goemans, E. E. Goemans

Wetsartikelen: 7:204 BW, 7:207 BW en 7:257 BW